

หมายเหตุ เรียบเรียงจากคำกล่าวของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในโอกาสเป็นประธานแถลงข่าวโครงการ “สร้างอนาคตไทย 2020” วันพฤหัสบดีที่ 26 กันยายน 2556 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

“ในอนาคตเมื่อ พ.ร.บ.โครงสร้างพื้นฐาน 2 ล้านล้านเริ่มการดำเนินการซึ่งใช้เวลาทั้งหมด 7 ปี ถ้าเราวาดภาพอนาคตของประเทศไทยในอีก 7 ปีข้างหน้าร่วมกันว่าจะจะเป็นอย่างไร เราเองทุกคนต่างมีความหวัง และความคาดหวังของแต่ละคนก็แตกต่างกัน แต่เราจะต้องทำอะไรให้ความคาดหวังนั้นเดินไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการที่เราได้จับหนึ่ง เพื่อให้เป็นจุดเริ่มต้นของการทำในสิ่งที่เราคาดหวัง อนาคตที่เราฝัน ให้เกิดเป็นจริงขึ้นมา...

“เนื้อหาของโครงสร้างพื้นฐานพูดถึงระบบคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางน้ำ ทางบก ทางอากาศ และด้านการค้าชายแดน การเชื่อมโยงประเทศในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนเข้าด้วยกัน นี้อาจเป็นจิ๊กซอร์ชิ้นแรกของการวางภาพในอนาคตที่จะเชื่อมโยงไทยกับเมืองสำคัญต่างๆ ของโลกเข้าด้วยกัน...

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน จากปัจจุบันสู่อนาคตร่วมกัน

“แต่ก่อนจะไปพูดถึงการวาดภาพเพื่อวางอนาคตอีก 7 ปีข้างหน้า เราควรมาศึกษาก่อนว่าจุดเริ่มต้นของการลงทุนเกี่ยวกับการคมนาคมในประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างไร ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเมื่อ 117 ปีที่แล้ว ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ท่านได้ทรงประกอบพิธีเปิดการเดินทางรถไฟสายแรกของประเทศไทยคือ สายกรุงเทพฯ - พระนครศรีอยุธยา ระยะทางประมาณ 71 กิโลเมตร ถือว่าเป็นครั้งแรกที่เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทย เป็นมิติใหม่ประเทศไทยในการเชื่อมเศรษฐกิจ ครั้งนั้นเป็นการเชื่อมเมืองกรุงเทพฯ กับอยุธยาเข้าด้วยกัน ทำให้คนอยุธยาและกรุงเทพฯ สามารถเดินทางสัญจรไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวกและรวดเร็วขึ้น หลังจากนั้นการคมนาคมก็ได้มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จะเห็นว่าความเจริญต่างๆ เริ่มกระจายจากกรุงเทพมหานครไปยังเมืองต่างๆ มากขึ้น ความเสมอภาคระหว่างเมืองหลวงกับเมืองรอบด้านมีมากขึ้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำลดน้อยลง ผู้คนสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้มากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่เรามองก็คือ การต่อยอดการพัฒนา และเราคิดว่าโครงการนี้ต้องเป็นโครงการของคนไทยทุกคน คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการที่จะทำให้โครงการต่างๆ เหล่านี้เป็นจริง และตอบโจทย์ความต้องการของประเทศไทย...

บทบรรณาธิการ | สร้างอนาคตไทย 2020

เริ่มแล้ว...ตั้งแต่ปลายสัปดาห์ที่ผ่านมาสำหรับนิทรรศการเคลื่อนที่ “สร้างอนาคตไทย 2020” สร้างความรู้ความเข้าใจต่อโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศ เปิดตัวครั้งแรกที่หนองคาย และจะตามมาอีก 11 จังหวัดครอบคลุมทั่วประเทศ

การนำเสนอของเนื้อหาพรรคการเมือง 2 ประเด็นหลัก คือ...**รัฐบาลจะทำอะไร และประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากโครงการนี้คืออะไร**

เนื้อหาสาระแน่นอนจริง อธิบายโครงการ 2 ล้านล้านว่าครอบคลุมถึงการคมนาคมทุกระบบเช่นไร ทางรถไฟความเร็วสูงจะวิ่งไปไหน และจะเชื่อมโยงต่อเนื่องให้ประโยชน์กับชีวิตผู้คนในมิติต่างๆ อย่างไร

ที่สำคัญ ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เข้าชมงาน แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ เพื่อรัฐบาลจะได้รวบรวมสรุปเป็นข้อมูลที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกท้องถิ่นให้ได้มากที่สุด **ตอกย้ำเจตนารมณ์ของโครงการนี้ ที่ยังคงปรัชญาสำคัญของรัฐบาลพรรคเพื่อไทย...หัวใจ คือ ประชาชน.**

“แต่ช่วงหลังเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอยู่บ่อยครั้ง เราจึงขาดความต่อเนื่องในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานมาเป็นเวลานาน ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่เราคงจะต้องทำให้ประเทศของเรา สามารถที่จะก้าวไปข้างหน้าเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันคือการลงทุนครั้งใหญ่ของประเทศ...

เราได้อะไรจากโครงการ “สร้างอนาคตไทย 2020”

“ประเด็นแรกสิ่งที่เราพบคือประเทศเราไม่ได้ลงทุนในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานมาเป็นเวลานาน ดังนั้นขีดความสามารถในการแข่งขันจึงหยุดอยู่กับที่ **ไม่มีการพัฒนา ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง** นี่จึงเป็นโจทย์แรกที่รัฐบาลนำเอาปัญหานี้มาสะท้อนเพื่อให้เห็นว่าประเทศของเราต้องการการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน...

“สิ่งที่จะได้ต่อมาก็คือเรื่องของพลังงาน การลงทุนโครงสร้างนี้เชื่อมโยง เมืองสู่เมือง อุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม แต่สิ่งสำคัญคือ เราต้องการเห็น การลดการใช้พลังงาน ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนสำคัญในการขนส่ง วันนี้ถ้าเรา ไม่ลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ผู้ที่จะมาลงทุนก็จะมีต้นทุนใน การขนส่งสินค้าที่ สูงขึ้น ขณะเดียวกันต้องเผชิญกับเรื่องของพลังงานจากต่างประเทศ ต้นทุนที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมในประเทศไทยจึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้เราไม่ สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้เลย หรือแม้กระทั่งนักธุรกิจที่จะมาลงทุน เขาก็ต้องวิเคราะห์ว่าถ้ามาลงทุนในประเทศไทย ต้นทุนในการแข่งขันของ ประเทศไทยเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ถ้าเราสามารถพัฒนา ตรงจุดนี้ได้ ถ้าต้นทุนในการแข่งขันเรานี้ดีกว่า...

“เรื่องการเชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เราพูดถึง ASEAN เราพูดถึง AEC ว่าเราจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แต่ในความเป็นจริง สิ่งที่ต้องได้ คือการเชื่อมโยงในเรื่องของเส้นทางโลจิสติกส์หรือการคมนาคม ระหว่างกัน และอีกประการที่เราสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมคือ ด้านการค้า ขยายแดนที่เป็นมาตรฐาน หรือ National Single Window เพราะในอนาคต อันใกล้ การเดินทางไปมาระหว่างประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านจะเกิดเป็น จำนวนมาก จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น เมื่อถึงวันนั้น เราจะวางระบบอย่างไร ให้เกิดประสิทธิภาพ และที่สำคัญไม่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ...

“การเชื่อมโยง”

“นอกจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดต้นทุน เพื่อให้บริการต่างๆ ในบริเวณสถานีรถไฟหรือทางผ่านต่างๆ มีการพัฒนาขึ้น ให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น แล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงหลังจากนี้คือการ “เชื่อม” ท่านรัฐมนตรีชัชชาติฯ คงมีโอกาสพูด หลายครั้งแล้วในเรื่อง หลักในการเชื่อมโยง สิ่งที่เราจะต้องคำนึงถึงคือหลัก Supply Chain หรือเส้นทางของการให้บริการต่างๆ ไม่ว่าจะเริ่มต้นนี้ กลางนี้และ ปลายนี้ การที่เราจะเชื่อมแหล่งผลิตโดยเฉพาะภาคการเกษตรเข้ากับโรงงานอุตสาหกรรม แปรรูปและรวมไปถึงส่งออก ถ้าเรามีการเชื่อมกันตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ได้ดีขึ้น สิ่งที่เราเห็นแน่ๆ คือต้นทุนที่ลดลง สิ่งที่สองก็คือระยะเวลาในการเดินทางก็เร็ว ขึ้น สินค้าต่างๆ ถึงมือผู้บริโภคเร็วขึ้น สดขึ้น และดึงดูดการลงทุนมากขึ้น ถ้าสมมติ ว่าเรามีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ที่หนึ่ง จะต้องขับรถไปปรับสินค้าเกษตรอีกไกล แล้ว ระหว่างทางถนนหนทางไม่ดี ต้นทุนต่างๆ ก็จะกลับมาเป็นต้นทุนของผู้ผลิต สุดท้ายก็ กลับมาสู่มือผู้บริโภคที่จะต้องซื้อสินค้าแพงขึ้น ถ้าเราวางระบบนี้เพิ่มความสัมพันธ์ กันตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิด ความเชื่อมั่นและ ความสนใจของนักลงทุนที่ต่อประเทศไทยก็เพิ่มมากขึ้น...

มากกว่าสิ่งที่เรามองเห็น

“การลงทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่การลงทุนเพื่อสร้างโครงสร้าง พื้นฐาน แต่เป็นการลงทุนเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย เพราะรัฐบาลไม่ได้มอง แค่ว่า การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานนั้นจะตอบโจทย์เพียงเรื่องรถไฟความเร็วสูง เรื่อง รถไฟรางคู่ เรื่องถนนหนทาง เรื่องท่าเรือต่างๆ เรื่องสนามบินหรือแม้กระทั่งเรื่องด้าน ขยายแดนเท่านั้น แต่สิ่งที่เราจะได้กลับคืนมานั้น มีมูลค่ามากกว่าที่ได้กล่าวไปแล้วข้าง ต้นมาก ตัวอย่างเช่น การส่งเสริมสินค้าเกษตร ในหลายประเทศที่ขึ้นรถไฟความเร็วสูง หรือมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่เกิดขึ้นตามสถานีต่างๆ สามารถนำสินค้าเกษตร เช่น อาหารพื้นเมือง สินค้าโอท็อป สินค้าพื้นบ้านมาขายตามสถานี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวหรือ ผู้ที่เดินทางเข้ามาจำนวนมาก สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ได้อย่างแน่นอน ประโยชน์อีกด้านหนึ่งที่สำคัญคือการสะท้อนเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่นสินค้า โอท็อปในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันออกไป สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและ เอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ แต่ละภูมิภาค ประชาชนสามารถหารายได้จากการเล่น แพร่เอกลักษณ์วัฒนธรรมตามเส้นทางที่เกิดขึ้นในอนาคต...

“ไม่เพียงแต่สินค้าโอท็อปเท่านั้น จะเกิดร้านค้า ร้านอาหาร โรงพยาบาล โรงเรียน สถานีตำรวจ สถานีที่เป็นบริการภาคสาธารณะ สิ่งที่ได้กลับมาคือ ความเจริญ นี่คือสิ่งที่เรามองว่าเป็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าคำว่า “โครงสร้าง พื้นฐาน” ดังนั้นโครงสร้างพื้นฐานจึงเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม เพื่อ รอคอยเจริญก้าวหน้าด้านอื่นๆ ที่กำลังจะตามมาในอนาคต...

“นอกเหนือจากต้นทุนกลางน้ำแล้ว สิ่งที่เราเชื่อว่าจะเป็นอนาคตอีก ประการหนึ่งก็คือ งานบริการ โดยเฉพาะการบริการด้านการท่องเที่ยว ประเทศไทย เรามีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นจำนวนมาก ถ้าเรามีการบริหารจัดการที่ดี มี การเชื่อมโยงการเดินทางการขนส่งระหว่างเมืองท่องเที่ยวด้วยกันจะทำให้นักท่องเที่ยว อยู่กับเรานานขึ้น สมมติว่านักท่องเที่ยวเดินทางมาลงที่สนามบินสุวรรณภูมิ แล้วจะเดินทางต่อไปจังหวัดอื่น ถ้าไม่มีการเชื่อมโยงที่ดี เขาก็สามารถเดินทางได้ เพียงวงจำกัด แต่ถ้าเราสามารถเชื่อมโยงระหว่างเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่งให้ตรงกับ ความต้องการของนักท่องเที่ยว ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวอยู่กับเรานานขึ้น มีการจับจ่าย ใช้สอยมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นมากขึ้น ความเจริญต่างๆ ก็ตามมา...

“อนาคตอีกอันหนึ่งที่เรามองเห็น นอกเหนือจากโครงสร้างพื้นฐาน คือ การวางระบบของผังเมืองให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตใหม่และอนาคตของ ประเทศไทยใหม่ในอีก 7 ปีข้างหน้า เมื่อใดที่โครงสร้างพื้นฐานหลักเกิดขึ้น ระบบ การวางโครงสร้างของเมืองจะเปลี่ยนแปลง การวางผังเมืองที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต มีความจำเป็นมากขึ้น เมื่อถึงจุดนั้นการพัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบจะตามมา...

“อีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญคือเรื่องของ การเชื่อมโยงระบบการบริหารจัดการน้ำ เรามีระบบการบริหารจัดการน้ำที่จะดูแลเรื่องของ อุตภัยและใช้เพื่อชลประทาน แต่ในขณะเดียวกันการบริหารจัดการน้ำก็ต้องไม่ขัด กับระบบคมนาคม สิ่งนี้จึงเป็นความจำเป็นอีกอย่างที่เราต้องคำนึงถึง...

“เมือง” สู่ “เมือง”

“หลักในการคิดของโครงการนี้คือ “การเชื่อมโยงเมืองสู่เมือง” ลักษณะเด่น ที่เราต้องการนำเสนอคือในแต่ละภาคนั้นก็จะมีศูนย์กลางของภูมิภาคที่จะเชื่อมโยงต่อ ไปยังเมืองที่อยู่รายรอบ และเมืองที่อยู่รายรอบก็สามารถเชื่อมโยงไปมาหาสู่ระหว่าง กันได้โดยสะดวก ดังนั้นไม่ได้หมายความว่าโครงการนี้จะให้ประโยชน์แก่จังหวัดที่มี

สถานีรถไฟฟ้าหรือจุดต่างๆที่โครงสร้างพื้นฐานผ่านเท่านั้น แต่เป็นการเชื่อม และดึงความเจริญของเมืองอื่นๆ รยรอบเข้ามาอย่างเป็นระบบ...

“ถ้าท่านมองภาพแผนที่ประเทศไทย โครงการนี้ก็เหมือนกับเรากำลังวาง โครงสร้าง Backbone หรือเส้นเลือดใหญ่ให้กับประเทศ ขณะเดียวกันจังหวัดอื่นๆ ก็เปรียบเสมือนเส้นเลือดฝอยที่จะเป็นโครงข่ายย่อยต่อลงไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว ต่อลงไปถึงจุดที่มีประชากรมาก ต่อลงไปถึงจุดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม หรือต่อไป ถึงจังหวัดที่มีต้นน้ำหรือภาคการเกษตร...

จากความสำเร็จภายนอก สู่มุมมองภายใน “ครอบครัว”

“ทั้งหมดนี้คือภาพที่เราอยากให้เห็นให้เกิดขึ้นกับประเทศไทย เรา สามารถเชื่อมโยงความสำเร็จสู่ความสำเร็จ เราสามารถกระจายความสำเร็จไปยัง เมืองต่างๆ ให้ทั่วถึงกันได้มากขึ้น แต่มากไปกว่านั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราสามารถ ภาพและมองเห็นภาพนั้นในอนาคต 7 ปีข้างหน้า คือ ความอบอุ่นของครอบครัว...”

“หลายครอบครัวโดยในจังหวัดไม่มีโอกาสได้อยู่ด้วยกัน บางครอบครัว จะต้องเดินทางมายังเมืองใหญ่เพื่อทำงาน กว่าจะได้กลับบ้านเป็นอาทิตย์ เป็น เดือนเป็นปี แต่ถ้ามีโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ก็จะทำให้คนในครอบครัวสามารถ ที่จะใช้เวลาอยู่กับครอบครัวได้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่สิ่งดิฉันมองว่ามีค่ามากกว่า รายได้หรือเงินเพิ่มขึ้น หรือสิ่งที่ได้กล่าวไปทั้งหมดแล้วข้างต้น...

“ดังนั้น จึงเป็นที่มาว่าทำไมเราถึงอยากจะมีโอกาสในการนำเสนอโครงการ โครงสร้างพื้นฐานนี้ไปยังพี่น้องประชาชนในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เราอยากให้เห็น ไทยทุกคนรวมถึงในการวาดภาพอนาคตประเทศไทยปี 2020 ว่าอยากเห็นประเทศไทย เป็นอย่างไร อยากเห็นว่าเราที่จะนำเอาโครงสร้างพื้นฐานนี้ไปเชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิต ไปเชื่อมโยงกับความอบอุ่นของครอบครัว ไปเชื่อมโยงกับความสุขของคนไทย จะทำให้คน ไทยมีความสุขมากขึ้นเพียงใด และที่สำคัญที่สุด คือเป็นการเชื่อมโยงระหว่างคนรุ่นนี้ที่จะ วางอนาคตให้กับลูกหลานของเราในอนาคตอีก 7 ปี ว่าลูกหลานของเรานั้น จะมีสิ่งที่ดีขึ้น มาอย่างไร สิ่งนี้เราเชื่อว่า จะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการที่เราจะพูดกันถึงอนาคต ด้วยสิ่งที่ทำได้ ได้ ด้วยโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อที่จะพูดว่าเราทุกคนจะได้ร่วมกันในการสร้างประวัติศาสตร์ และสร้างอนาคตประเทศไทยของปี 2020 ไปด้วยกัน ขอขอบคุณ...”

ชีวิตจะเป็นอย่างไร...การค้ำจะก้าวไกลแค่ไหน

พบคำตอบก่อนใครใน

“สร้างอนาคตไทย 2020”

นิทรรศการส่วนที่ 1 “ก้าวใหม่การพัฒนา...เชื่อมไทยสู่โลก”

โซน 1 ทำไมต้องสร้างอนาคตไทย

นำเสนอข้อมูลสำคัญ 5 ประเด็นที่ผลักดันให้ประเทศต้องเร่งปรับโครงสร้าง พื้นฐานทางคมนาคมและขนส่ง อาทิทำเลที่ต้องการการเชื่อมต่อ ความสามารถในการ แข่งขันที่ลดลง ปัญหาราคาพลังงานที่สูงขึ้น โครงสร้างพื้นฐานคือปัจจัยสำคัญใน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และสุดท้ายคือเชื่อมคนไทยคืนสู่ภูมิภาค

โซน 2 พลิกโฉมคมนาคมไทย

นิทรรศการที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของระบบคมนาคมไทยในปัจจุบันที่ ตามหลังประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อีกทั้งอันดับโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมก็ถดถอยลงเรื่อยๆ ในขณะที่ประเทศอื่นๆโดยเฉพาะในอาเซียนเร่งพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอนาคต ในโซนนี้ยังอธิบายแผนการลงทุนเพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคมและขนส่งในประเทศไทย ว่ามีการลงทุนเรื่องใดบ้าง อาทิ ทำเรือ ด่าน ถนน รถไฟฟ้าทางคู่รถไฟความเร็วสูงและมีสัดส่วนในการลงทุนอย่างไร สุดท้ายคือการนำเสนอแผนที่โครงข่ายคมนาคมในอนาคตให้เห็นอย่างชัดเจน

โซน 3 ระบบรางสร้างอนาคต

เมื่อพิจารณาการคมนาคมทางน้ำ ทางอากาศ และทางถนนระบบ รางตอบโจทย์ได้ดีที่สุด ทั้งการโดยสารคนตลอดจนการขนส่งสินค้า เนื่องจาก ประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่ใหญ่มากมีรัศมีการเดินทางไม่ถึง 1,000 กิโลเมตร ทำให้ ระบบรางรองรับความต้องการได้เต็มศักยภาพ และสร้างความสะดวกคล่องตัวให้ ประชาชนได้เต็มที่

โซน 4 It's not just a Train, it's the Future

ชวนสัมผัสประสบการณ์แปลกใหม่ วิถีชีวิตบนความเร็วสูง โดยจำลองตู้ รถไฟในอนาคตมาให้ชม ว่าในรถไฟขบวนหนึ่งๆ ประกอบไปด้วยความสะดวกสบาย ครบครัน ไม่ใช่เฉพาะความเร็วเท่านั้นแต่ยังมีลักษณะของ lifestyle ที่ผนวกอยู่กับการ เดินทางที่ประชาชนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างการสัญจรได้ สุดท้ายมีการ จำลองขบวนรถไฟความเร็วสูงให้ประชาชนได้ทดลองนั่งจินตนาการถึงการเดินทางที่ จะพลิกวิถีชีวิต สังคม เศรษฐกิจ และประเทศในวันข้างหน้า

นิทรรศการส่วนที่ 2 “ยกระดับทุกมิติ...เพื่อคนไทยทุกคน”

โซน 1 ภูมิภาค ชีวิต และอนาคต

ศึกษาเส้นทางคมนาคมที่จะปรับเปลี่ยนในแต่ละภูมิภาค ซึ่งจะช่วยให้เกิด การเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้เทคนิค Interactive Infrastructure MAP & LED เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจโครงข่ายระบบคมนาคมในอนาคต นอกจากนี้ยังมี รายละเอียดของโครงการ ระยะเวลาดำเนินงาน และเส้นทางต่างๆ ที่จะเชื่อมต่อกับ ประเทศในอาเซียนทั้งในทางการค้า สังคม และวัฒนธรรม

โซน 2 ถิ่นน้ำอีสานเหนือ (หรืออีสานใต้) หรือกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ที่จะสัญจรต่อไป

นำเสนอจังหวัดต่างๆ ในภูมิภาคว่ามีจังหวัดอะไรบ้าง และมีลักษณะเด่น ously ทางการค้าที่ท่องเที่ยว และสินค้าพื้นเมืองนอกจากนี้ยังมีประมวลความเป็นมาของ ภูมิภาคนี้ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ตลอดจนความหวังในอนาคต เมื่อมีการพลิกระบบคมนาคม

โซน 3 เชื่อมโยงชีวิต เศรษฐกิจ ทุกทิศทั่วไทย

จำลองตู้รถไฟความเร็วสูงให้ผู้ชมเดินเข้าไปชม โดยเน้นลักษณะ การตกแต่งที่นำเอาสินค้าโอท็อปขึ้นไปจัดแสดง และประยุกต์เข้ากับเฟอร์นิเจอร์ จัดให้ทันสมัย ห้องประชุมบนตู้รถไฟและ service lounge ที่พร้อมไปด้วย สินค้าจากโอท็อปพร้อมทั้งอธิบายประโยชน์ของรถไฟความเร็วสูงที่มีต่อภูมิภาค

โซน 4 เมืองใหม่ อนาคตใหม่

นำเสนอต้นแบบเมืองแห่งอนาคตที่ขยายตัวและเศรษฐกิจที่เติบโตเมื่อเกิด รถไฟความเร็วสูงจะเกิดเมืองใหม่ โดยยกตัวอย่างเมืองที่เกิดขึ้นจริงในประเทศญี่ปุ่น พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบเมืองใหม่ที่จะเกิดขึ้นในไทย สุดท้ายคือทิศทางของจังหวัดใน ภูมิภาคต่างๆ ถูกวางเป้าหมายและกรอบยุทธศาสตร์อย่างไร

โซน 5 อีสานเหนือ (หรืออีสานใต้) หรือกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ที่จะสัญจรต่อไป

แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเมื่อมีรถไฟ ความเร็วสูง และโครงข่ายคมนาคมอื่นๆ เกิดขึ้นในโซนนี้พื้นที่ให้ประชาชนผู้เข้าชมได้ แสดงความคิดเห็นหรือจัดนำเสนอความต้องการ โดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เข้ามา บันทึกข้อมูล

วันที่ 15-17 พฤศจิกายน
เชียงใหม่ฮอลล์
ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า
เชียงใหม่แอร์พอร์ต

วันที่ 4-6 ตุลาคม
ณ หอประชุมประจักษ์ศิลปาคม
ศาลากลางจังหวัดหนองคาย

วันที่ 25-27 ตุลาคม
Convention Hall
ศูนย์ประชุมเนกประสงค์กาญจนาภิเษก
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วันที่ 18-20 ตุลาคม
ศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ 1-3 พฤศจิกายน
เทศบาลนครสวรรคร์

วันที่ 8-10 พฤศจิกายน
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

วันที่ 11-13 ตุลาคม
อาคารเรียนรวมหลังใหม่
(อาคาร 35)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วันที่ 8-10 พฤศจิกายน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

วันที่ 1-3 พฤศจิกายน
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา

วันที่ 15-17 ตุลาคม
เซ็นทรัลพญาปิซ (indoor)

วันที่ 22-24 พฤศจิกายน
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

วันที่ 29 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วัน เวลา และสถานที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

สื่อสร้างสรรค์
เพื่อไทย
เพื่ออนาคตประเทศไทย

สนใจสมัครรับจดหมายข่าวทางอีเมลได้ที่ <http://pheuthai.info/form2/>

หรือติดตามข่าวสารทาง <http://newsletter.pheuthai.info/>

และกรุณาส่งคำติชมมาที่ pheuthai4future@gmail.com